12/02/2024

Εορτασμοί στο Ξυλόκαστρο για τον Πολιούχο Άγιο Βλάσιο

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κορίνθου, Σικυώνος, Ζεμενού, Ταρσού και Πολυφέγγους

Με την συμμετοχή πλήθους πιστών και με κάθε εκκλησιαστική λαμπρότητα εορτάστηκε στο Ξυλόκαστρο η μνήμη του Πολιούχου Αγίου Ιερομάρτυρος Βλασίου στον φερώνυμο πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό.

Το Σάββατο 10 Φεβρουαρίου 2024, τελέσθηκε ο Πανηγυρικός Αρχιερατικός Εσπερινός προς τιμήν της μνήμης του Αγίου Ιερομάρτυρος Βλασίου, πολιούχου Ξυλοκάστρου, χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κορίνθου κ. Διονυσίου και με την παρουσία πλήθους Ιερέων.

Τον Θείο λόγο κήρυξε ο Πανοσ. Αρχιμανδρίτης π. Άνθιμος Παπαλεξόπουλος, Ιεροκήρυξ της Ιεράς Μητροπόλεως Κορίνθου και Ηγούμενος της Ιεράς Μονής Παναγίας «Πάντων Χαρά» Καλετζίου, ο οποίος, αφού ευχαρίστησε τον σεπτό Ποιμενάρχη για την ευλογία της διακονίας του λόγου, αναφέρθηκε στην Πίστη και στο Μαρτύριο ως τους δύο πυλώνες που χαρακτηρίζουν τον άνθρωπο του Θεού, δηλαδή, αυτόν που στην ζωή του αγωνίζεται να εφαρμόσει τις εντολές του Θεού και να αποκτήσει αγιότητα βίου. Ο Ιεροκήρυξ επεσήμανε ότι η Πίστη δεν είναι προσωπική υπόθεση του καθενός αλλά οφείλουμε να έχουμε ενότητα Πίστεως ευθυγραμμίζοντας την ζωή μας με την Πίστη των Αγίων προπατόρων μας. Το μαρτύριο δε είναι η απόδειξη της Πίστεως. Όταν κάποιος πιστεύει δεν έχει να φοβηθεί τίποτε, ούτε και να δειλιάσει, αντίθετα προχωρεί προς το μαρτύριο με παρρησία και εν δόξη όπως ακριβώς έκανε και ο τιμώμενος Άγιος Βλάσιος ο Θαυματουργός, ο Οποίος με την θερμή του Πίστη στον αληθινό Θεό οδηγήθηκε στο Μαρτύριο. Ολοκλήρωσε τον λόγο του προς τους Πιστούς με την προτροπή «γίνου πιστὸς ἄχρι θανάτου, καὶ δώσω σοι τὸν στέφανον τῆς ζωῆς» (Αποκ. β,10΄).

Ανήμερα της εορτής, Κυριακή 11 Φεβρουαρίου 2024, το πρωί, αφού στην πόλη έγινε «μονο – εκκλησιά» (δηλαδή δεν λειτούργησαν οι άλλες Ενορίες) για τον Προστάτη Άγιο της, τελέσθηκε ο Όρθρος και η Πανηγυρική δισαρχιερατική Θ. Λειτουργία, προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κορίνθου κ. Διονυσίου και συνιερουργούντος του Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Κεγχρεών κ. Αγαπίου, πλαισιουμένων από τον Πανοσ. Αρχιμανδρίτη π. Άνθιμο Παπαλεξόπουλο, τους Αιδεσ. Πρωτ/ρους π. Αναστασίου Κουτσούρη, Αρχιερατικό Επίτροπο Ξυλοκάστρου- Τρικάλων, π. Ιωάννη Γαλάνη, Εφημέριο Αγίου Μακαρίου Ξυλοκάστρου, π. Αθανάσιο Κοντογιάννη, Εφημέριο του Καθεδρικού Ιερού Ναού Αποστόλου Παύλου Κορίνθου, π. Αναστάσιο Κοΐνη, Εφημέριο του Πανηγυρίζοντος Ιερού Ναού και των Διακόνων π. Δαμασκηνού Γεννηματά και π. Χρίστου Χίλια.

Τον ιερό άμβωνα διακόνησε, κατόπιν σεπτής εντολής του Σεβασμιωτάτου, ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Κεγχρεών και Πρωτοσύγκελλος της Ιεράς Μητροπόλεως Κορίνθου κ. Αγάπιος, ο οποίος με αφορμή το Ευαγγελικό ανάγνωσμα της ημέρας αλλά και το Αποστολικό, που ορίζει η Εκκλησία μας για την Κυριακή αυτή και το οποίο αντικαταστάθηκε, ένεκα της Ιεράς Πανηγύρεως, απ᾽ αυτό του Ιερομάρτυρος, ομίλησε για τα χαρίσματα (τάλαντα), που ο Θεός πλούσια χαρίζει σε κάθε πλάσμα Του.

Ο ένας πήρε από τον Θεό, σαν κεφάλαιο, σαν «περιουσία», σοφία για να εργασθεί και να βρει τα μέσα να φωτίζει τους άλλους ανθρώπους στον δρόμο του καλού. Στον άλλον έδωσε δύναμη να κυβερνά καλώς τους άλλους. Σε άλλον έδωσε σωματική ρώμη για να προστατεύει τους αδυνάτους. Στον τέταρτο έδωσε στρατιωτική ευφυΐα για να προστατεύει τον λαό από τις αδικίες άλλων λαών που τον επιβουλεύονται. Σε άλλους έδωσε περιουσία για να την μεταχειρισθεί και να βοηθήσει τους αναγκεμένους και να προσφέρει στους δυναμένους βιοποριστική εργασία. Σε άλλους έδωσε επιστήμη για να προάγεται ο ανθρώπινος βίος, για να βοηθούν τους πάσχοντες και να καταπολεμούν τις αρρώστιες. Σε άλλους ενεπιστεύθη την ποιμαντορία των αθάνατων ψυχών των τέκνων Του, καταστήσας αυτούς λειτουργούς των μυστηρίων Του, ταμιούχους της θείας Χάριτος και διδασκάλους. Και γενικά σε κάθε άνθρωπο, όπως έδωσε τον αέρα να αναπνέει, τις τροφές να τρέφεται και τον ύπνο να ζωογονείται, έτσι του έδωσε και τα χαρίσματα (τάλαντα) «κατὰ τὴν ἰδίαν δύναμιν» (Ματθ. κε΄,15). Ακόμη και στον δούλο, που του ενεπιστεύθη το ένα τάλαντο, δεν τον αδίκησε σε σχέση με τους άλλους δύο που έλαβαν πέντε και δύο τάλαντα αντίστοιχα, αφού το τάλαντο, νόμισμα της εποχής εκείνης, αντιστοιχεί στο σημερινό ποσό των 240 χρυσών λιρών περίπου!

Ο καθένας όμως υποχρεούται στα «τάλαντα» που του χάρισε ο Θεός – όσα κι αν είναι αυτά – να προσθέσει και ένα «κεφάλαιο» προσωπικό, που λέγεται: εργασία, επιμέλεια, δραστηριότης και κυρίως προσοχή για να μην εξανεμισθούν οι κόποι του δια της επάρσεως, όταν φιλότιμα εργασθεί τα θεόσδοτα χαρίσματά του.

Ετόνισε ιδιαιτέρως ο Θεοφιλέστατος ότι ο καιρός της εργασίας των «ταλάντων» είναι η παρούσα ζωή σύμφωνα με την Αποστολική ρήση·«ἰδοὺ νῦν καιρὸς εὐπρόσδεκτος, ἰδοὺ νῦν ἡμέρα σωτηρίας» (Β’ Κορ. στ΄,2). Ο παρών αιών, καίτοι απατεών, είναι αυτός της μετανοίας και της εργασίας, ο δε μέλλων είναι αυτός της ανταποδόσεως και της μισθαποδοσίας.

Παράδειγμα εργασίας των «ταλάντων» του ο σήμερον εορταζόμενος Άγιος Ιερομάρτυς Βλάσιος, ο πολιούχος του Ξυλοκάστρου. Αυτός πολλαπλασίασε το «δάνειον» αναδειχθείς πιστός οικονόμος της χάριτος, διό και αξιώθηκε «δεσποτικῆς χαρᾶς»!

Την ιατρική επιστήμη είχε σπουδάσει ο Βλάσιος, που έζησε τον Δ’ αιώνα, και έθεσε την μόρφωσή του, τις γνώσεις του αλλά και τον χρόνο του στην διάθεση των πασχόντων ανθρώπων, αφού το λόγιο του Θείου Παύλου· «μηδενὶ μηδὲν ὀφείλετε εἰ μὴ τὸ ἀγαπᾶν ἀλλήλους» (Ρωμ. ιγ’, 8) τον συγκινούσε ιδιαιτέρως.

Η έκδηλος αγάπη του, η σεμνότητά του, το εποικοδομητικό της αναστροφής, η ταπείνωση και η ευγένεια του ήταν φανέρωση της εν Χριστώ αναγεννημένης ψυχής του. Και αυτόν, τον ιατρό των σωμάτων, ο Θεός, δια του χαρίσματος της Αρχιερωσύνης ως Επίσκοπο Σεβαστείας, τον κατέστησε και ιατρό ψυχών, κήρυκα

του Ευαγγελίου, ποιμένα ανύστακτο.

Τέλος, η αγαθότητα του Θεού εχάρισε σ᾽ αυτόν το «τάλαντο» του μαρτυρίου όσο κι αν ηχεί αυτό παράξενα στ’ αφτιά του σύγχρονου ανθρώπου της ανέσεως και της φιλαυτίας σ᾽ εποχή αντι-ηρωϊκή και μηδενιστική, αφού κατά τον Παύλον «ὑμῖν ἐχαρίσθη τὸ ὑπὲρ Χριστοῦ, οὐ μόνον τὸ εἰς αὐτὸν πιστεύειν, ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ πάσχειν» (Φιλιπ. α’ 29).

Έτσι, φιλοπόνως εργασθείς, σύμφωνα με τις εντολές του Χριστού και μη «ρεμβόμενος» στην παρούσα ζωή, τα «τάλαντά» του αξιώθηκε της ουρανίου μακαριότητος συνεχίζοντας τις ευεργεσίες του προς τους ανθρώπους και μετά θάνατον δια των θαυματουργιών του.

Κατ᾽ αναλογία, λοιπόν, κάθε Χριστιανός οφείλει να καλλιεργήσει, να πολλαπλασιάσει και κυρίως να διασφαλίσει τα χαρίσματα που έλαβε από τον Θεό. Ο ομιλών, που έλαβε πέντε τάλαντα, κατασταθείς υπό του Κυρίου Επίσκοπος, εάν αμελήσει το χάρισμα, τότε είναι δούλος πονηρός, οκνηρός, κλέπτης και ληστής, λύκος και όχι ποιμήν.

Ο αρχηγός του κράτους, που έλαβε την μεγάλη τιμή να διευθύνει ένα λαό ολόκληρο όταν όχι μόνο αμελεί να παιδαγωγεί τους πολίτες, αλλά τους εκμεταλλεύεται και τυραννικά διοικεί και πολιτεύεται ή όταν διπλωματικά φερόμενος κολακεύει «χαϊδεύοντας αφτιά», πολλώ μάλλον όταν αντιστρατεύεται τον Νόμο του Θεού, τότε και αυτός είναι πονηρός δούλος, κρύπτων το τάλαντο «ἐν τῇ γῇ».

Ο αρχηγός του σπιτιού, ο οικογενειάρχης, ο λαβών το χάρισμα της πατρότητας, έχει καθήκον όχι μόνο να μεριμνά για τα υλικά αγαθά αλλά κυρίως να φροντίζει για την μόρφωση της οικογένειάς του.

Ο δάσκαλος έχει καθήκον να μάθει τα παιδιά, που του εμπιστεύεται η κοινωνία, όχι μόνο γράμματα, αλλ᾽ έχει καθήκον να μορφώσει τις ψυχές των παιδιών αυτών, γιατί είναι υπεύθυνος έναντι του Θεού, ως ποιήσας κακή χρήση του εμπιστευθέντος εις αυτόν ταλάντου, όταν αυτός φανεί αμελής και φυγόπονος.

Η μητέρα δεν έχει μόνο καθήκον να γεννήσει την θυγατέρα της και να προετοιμάσει την προίκα της. Έχει καθήκον να μορφώσει την κόρη της για να γίνει καλή σύζυγος, καλή οικοκυρά και κυρίως καλή μητέρα αύριο. Διαφορετικά κακώς μεταχειρίζεται το εμπιστευθέν τάλαντον της μητρότητας!

Όλοι οι άνθρωποι είναι εργάτες του αμπελώνος του Κυρίου και σε όλους έχει εμπιστευθεί ο Κύριος χαρίσματα, τα οποία πρέπει να εργασθούμε όπως ο Άγιος Βλάσιος, οι πρεσβείες του Οποίου και οι ευχές του Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας είθε να μας αξιώσουν να μη διασκορπίσουμε «τῆς πατρικῆς δωρεᾶς τόν πλοῦτον» αλλ’ εργαζόμενοι της ψυχής τα χαρίσματα να ακούσει ο καθένας μας της ευκταίας φωνής· «εὖ, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ· ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου» (Ματθ. κε’, 21).

Μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας ακολούθησε η Λιτάνευση της Ιεράς Εικόνος του Αγίου στους δρόμους της πόλεως με την παρουσία των Υφυπουργού κ. Νικολάου Ταγαρά, Βουλευτού κ. Γεωργίου Ψυχογιού, του Αντιπεριφερειάρχη Π.Ε. Κορινθίας κ. Αναστασίου Γκιολή, Περιφερειακών Συμβούλων κ. Γεωργίου Πετρίτση, κ. Αγγέλου Παπαγγελόπουλου, κ. Αθηνάς Κόρκα, του Δημάρχου Καλαμάτας κ. Αθανασίου Βασιλόπουλου, του Δημάρχου Σικυωνίων (Κιάτου) κ. Σπυρίδωνος Σταματόπουλου, του Δημάρχου Ξυλοκάστρου-Ευρωστίνης κ. Βλασίου Τσιώτου και Δημοτικών Συμβούλων και πλήθους λαού.

Περισσότερες φωτογραφίες: